

Ο ΛΑΟΣ ΠΕΙΝΑ

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὥς ἐκ τούτου ἐπελθούσης εἰς τὴν νῆσόν μας οἰκονομικῆς καχεξίας, ὁ ἐγχώριος τύπος δὲν ἔπαυσε νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐπαπειλοῦσιν αὐτὸν πείναν ὑποδεικνύων καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν αὕτη πατρικῶς φρομένη εἰς τὴν δεινὴν ταύτην περίστασιν, εὐχερῶς ἠδύνατο ν' ἀνακουφίσῃ τὰς ἀπύρρους ἐργατικὰς τάξεις, τὰς στερουμένας καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουπίου ἄρτου.

Τὰ ἀνακουφιστικὰ ταῦτα μέσα ἦσαν ἐνταῖς δημοσίων ἔργων, ἀταγόμεναις ἐξαγωγῆς τῶν σιτηρῶν, ἐπιβολῇ διατιμῆσεως αὐτῶν εἰς προσαιτὰς τιμὰς κ. α. Δυστυχῶς ὅμως ὁ ἕνας μῆνας διαδέχεται τὸν ἄλλον, ἡ πείνα ὁσημέραι κατακτᾷ ἑδδαίως ἐξαπλουμένη ἀνὰ τὴν νῆσον, ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν ἀποφασίζει ἀκόμη νὰ προβῇ εἰς τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα ὥπως ἀνακουφίσῃ τὸν πάσχοντα λαόν.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας, Πιάφου, Κυβερνείας καὶ εἰς τὰ ὄρενὰ διαμερίσματα οἱ κάτοικοι πεινοῦν κυριολεκτικῶς, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἀγρὸν ἀγορεύει.

Ἐὰν θελήσῃ ὑπάρχουν τὰ μέσα νὰ παρῶσιν πρὸς αὐτοὺς τὸν ἄρτον. Οἱ πεινῶντες δὲν ζητοῦν ἄρτον δωρεάν, ἀλλὰ ζητοῦν ἐργασίαν, ἵνα δι' αὐτῆς πορισθῶσι τὸν ἄρτον. Ὁ τόπος ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην δημοσίων ἔργων, ἅτινα σήμερον δυνατόν νὰ τελεσθῶσι μὲ πολὺ ὀλιγωτέραν δαπάνην ἢ ἐν οἰκόμενῃ ἄλλῃ περιστάσει, διὰ τὴν ἡμετέραν διατάζει ἀκόμη ἡ Κυβέρνησις καὶ δὲν σπεύδει, ὥς ἡ φιλανθρωπία καὶ τὸ καθήκον ἐπιβάλλουσιν αὐτῇ, νὰ ἀπαλλάξῃ τῆς πείνης τὸν λαόν;

Χαρακτηριστικὴ παράστασις τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἦτο ἡ ἀπάντησις χωρικοῦ τινος ἐκ Πιάφου κατηγορουμένου ἐπὶ κλοπῇ. Διὰ τὴν ἔκλεψιν; τὸν ἠρώτησαν· διότι πεινῶ καὶ δὲν ἔχω νὰ φάγω! ἀπήντησεν ἀφελέστατα ὁ κατηγορούμενος. Καὶ ἦτο ἡ ἀπάντησις αὕτη λίαν εὐγλωττος καὶ ἀθωωτικὴ προσέτι, διότι καὶ ὁ μάλλον εὐσυνείδητος καὶ ἀκεραίου χαρακτήρος, ὅταν πεινᾷ προβαίνει εἰς διαβήματα, τὰ ὅποια οὐδέποτε ἐφαντάσθη. Ὅρθως λέγεται, οἱ πεινῶντες εἰνε κακοὶ σύμβουλοι, ἐκφραστικώτερα δὲ ἀκόμη ἡ Κυπριακὴ παροιμία: ἡ πείνα φέρνει Κόλασιν.

Ἄς λάβῃ πάντα ταῦτα ὑπ' ὄψιν ἡ Κυβέρνησις καὶ πρὶν ἢ τὸ κακὸν λάβῃ εὐρυτέρας διαστάσεις, πρὶν ἀκόμη ἡ πείνα ἐπιφέρει τὰ φοβερά καὶ φορικῶδη ἀποτελέσματα της, ἅς προβῇ ἄφου δύναται καὶ ὑπάρχουν τὰ μέσα, εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ ὑποτροπαίου τούτου κακοῦ ἐπισύρουν οὕτω καὶ τοῦ λαοῦ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ.